

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

עירובין דף יב.

כמה פסים צריכים כדי להתיר את החצר לתנאים דלהלן?

אליבא דרבי	אליבא דר' אליעזר	אליבא דרבנן	
בעינן ב' פסים			לרב ששת בשם ר' ירמיה בשם רב
בעינן ב' פסים	בעינן ב' פסים	סגי בפס אחד	לפשטות דברי רב נחמן
בעינן ב' פסים	בעינן ב' פסים	סגי בפס אחד	לרב נחמן בר יצחק ¹

מה גודל הפסים המתירים את החצר?²

כשעשה שני פסים	כשעשה רק פס אחד	
כל אחד אורך משהו	לרש"י: צריך שיהיה פס ד' טפחים לתוס': סגי בפס אחד משהו	לרבנן (אליבא דר' יוחנן ושמואל ³)
לרש"י: כל אחד ג' טפחים ⁴ לתוס': כל אחד אורך משהו ⁵	לרש"י: אינה ניתרת לתוס': צריך שיהיה פס ד' טפחים	לרבי
כל אחד ג' טפחים	אינה ניתרת	לתני רב אדא בר אבימי אליבא דר' יוסי הגלילי

¹ רב נחמן בר יצחק מפרש את דברי רב ירמיה בר אבא בשם רב באופן אחר מאשר מפרש רב ששת, דרב ששת למד לעיל שכ"ע מודו בפסי חצר, ואילו רב נחמן בר יצחק מפרש שהמודה לדברי ר' אליעזר בפסי חצר הוא דוקא רבי אבל רבנן חולקים.

² אכן אם היה לשון מים נכנסת לחצר, היה מעשה כזה בכפר רועים, ולא הצריך רב יהודה אלא פס אחד, משום שקל הוא שהקילו חכמים במים.

³ ומבאר הגמ' בדעתו דמה שהצריך שמואל רוב דופן מיירי בחצר שרוחב פתחה הוא שבעה טפחים, דאילו בחצר שיש בה ח' טפחים ולמעלה - לא בעינן רוב דופן אלא סגי בפס ד' מרוח אחת (או ב' פסים שכל אחד משהו מבי רוחות). ומה שצריך במבוי רחב שבעה רוב דופן (או פס ארבעה, ע' בתוס' ד"ה וכי ובראשונים שנחלקו בזה), ולא סגי בג' ומשהו שאז אין פתח ד' - וכדרב אחלי דס"ל שפתח ד' לא צריך שום תיקון. תירצה הגמ', שרב אחלי מיירי במבוי - אבל בחצר גם פתח ד' צריך תיקון, ולכן לא סגי בפחות מרוב דופן. ואיבעית אימא, דדברי רב אחלי עצמו גם במבוי תלויים במחלוקת תנאים (לקמן דף יג.).

⁴ מלשון רש"י בד"ה רבי היא וסבר לה כר' יוסי, משמע שרבי עצמו ס"ל כר' יוסי דבעינן פס רחב ג' טפחים.

⁵ כן כתבו התוס' (בד"ה ורב) להדיא בדעת רבי, ולפי"ז מה שאמרה הגמ' "והדתני רב אדא בר אבימי רבי היא וסבר לה כרבי יוסי", אין הכוונה שרבי סבר לה כר' יוסי, אלא התני רב אדא סבר גם כרבי וגם סבר כר' יוסי. ועכ"פ רבי ס"ל כר"א דמצריך במבוי שני לחיים וה"ה בחצר בעינן שני פסים.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

עירובין דף יב.

חצר שנפרצה ביותר מעשר אמות¹ ונכנס הים לתוכה, מה הדין בדלהלן?

לענין למלא מהמים הנכנסים לחצר	לענין לטלטל בחצר	
אסור למלא ³	מותר לטלטל ⁴	כשנשארו גידודי תחת המים ²
אסור למלא	אסור לטלטל	כשלא נשארו גידודי

עירובין דף יב:

מבוי דלהלן שזרק לתוכו מרה"ר מה דינו?

כשאין ראוי לשיתוף - מפולש	כשראוי לשיתוף - יש לו ג' מחיצות	
לרב יהודה: חייב - לחי משום מחיצה לרבא: פטור - לחי משום היכר ⁵	חייב - דהוי רה"י מה"ת	הכשירו בלחי
פטור - קורה משום היכר	חייב - דהוי רה"י מה"ת	הכשירו בקורה

¹ ופירש"י שלא נפרצה במלואה אלא ביותר מעשר וגם לזה קרינן שנפרצה במלואה, וההוכחה שלא מיירי בנפרצה במלואה ממש מזה שמחלק התנא בין אם נפרץ ביותר מעשר לפחות, הרי שעל כרחך שיש שם פסים.

² ומיירי שהם גבוהים עשרה טפחים, רק שהם מכוסים במים.

³ אלא אי"כ יעשה מחיצה עשרה טפחים כדי לגדור את הפרצה שלא תהיה עשר אמות.

⁴ פירשו התוס' (בד"ה הכא), דמיירי שניכרים המחיצות בחצר ולא מרחוק, ולכן בחצר מותר לטלטל, אבל למלא ולהכניס לבית אסור, כי לבני הבית לא ניכרת המחיצה מחמת המים ("עריבי מיא"). ויש עוד פירושים בזה בתוס' ובראשונים.

⁵ אכן אליבא דר' יהודה מודה רבא שחייב, ולא מטעם דלחי משום מחיצה, אלא מטעם דר' יהודה ס"ל שמה"ת סגי בבי מחיצות להיות רה"י.